

den nævnte Overveielse havde fundet Sted." Utsaa Overveielserne vare ikke færdige. Forhandlingerne fandt endnu Sted. Da skete følgende: „Onsdag den 1ste April Formiddag Kl. 10 modtog Folkethingets Formand Meddelelse fra Regjeringen, at Rigsdagens Samling skulde sluttes Kl. 12." Dermed sluttede ganske vist Fællesudvalget, men det var ikke, fordi dets Forhandlinger vare strandede; det var fordi Regjeringen sprængte det. (Modsigelse). Hvad jeg har læst op her, er fuldstændig rigtigt. Det kan ikke nytte, at ærede Medlemmer ikke ville erkjende det. Det staar fast, trods alle Forsøg paa at ville knibe ud fra det. Men jeg bestrider ogsaa bestemt, at en anden Regjering vilde have baaret sig saaledes ad, som den nuværende Regjering, selv om den havde staaet den 31te Mars uden endelig eller midlertidig Finantslov. Den vilde have erkjendt at den, selv om den ikke kunde faae en anden Regjering til at afløse sig, ikke var berettiget til at afholde en eneften Udgift, som den ikke var vis paa, at Thingene vilde efterbevilge. Den vilde med andre Ord have regjeret paa sikker forventet Efterbevilling. Det er imidlertid ikke det Standpunkt, denne Regjering har indtaget. Den har ikke tænkt paa at indskrænke sig til disse absolut nødvendige Bevillinger, som maa til for at holde hele Samfundet gaaende, for at holde Statsmaskineriet i ligefrem Gang. Tværtimod, den har erklæret, at det var den for lidt. Derpaa er den hele Strid optaaet, at den ikke vilde nøies med de nødvendige løbende Udgifter. Den har ikke blot taget Udgifter, som den ansaa for absolut nødvendige men ogsaa saadanne, som den ansaa for formaalstjenlige og efter dens Mening følgende af en forsvarlig Styrelse af Landet i det Hele, og deriblandt ikke blot omtvistelige, men ligefrem bestridte og nægtede Udgifter, om hvilke den vidste, at den aldrig vilde kunne forvente Thingenes Efterbevilling. Nei, det er det, hvormod Striden dreier sig, saa hele den Henvisning til, hvad enhver anden Regjering vilde gjøre, er fuldstændig ukorrekt. En anden Regjering vilde muligvis være gaaet den Vej, at have afholdt de Udgifter, om hvilke den var vis paa at faae Efterbevilling, altsaa de løbende Udgifter efter de gamle midlertidige Love. Det er Spørgsmaalet, som her staar til Forhandling, og den Paastand, som er fremsat af den høitærede Minister, at en anden Regjering ogsaa vilde have været nødt til at erklære de gamle midlertidige Love, som man i 36 Aar har regjeret med her i Landet, for umulige og indføre et fuldstændig frit Selvbevillingssystem i Stedet, trænge virkelig til et nyt Bevis og til bedre Bevis end

en blot hentastet Paastand, der strider ikke blot mod al Sandsynlighed, men ogsaa modsiges af 36 Aars Erfaring. Men nu søiede den høitærede Minister en Bemærkning til, hvorigjennem han søgte at paavise, at bortset fra Alt dette var han dog ikke kommen i Strid med Grundloven. Hvis jeg nemlig opfattede hans Argumentation rigtig, og det tror jeg, thi jeg har bestræbt mig for at forstaa Tankegangen i den og jeg skal ikke med Villie forvanke den; skulde den ikke være rigtig, er jeg taknemmelig for enhver Oplysning, der retter min Misforstaaelse. Den høitærede Minister sagde: Grundloven af 1849 var ingen parlamentarisk Forfatning; dens Forudsætning var ikke Parlamentarisme, og den tænkte sig lige saa lidt som Forfatningen af 1866 Muligheden af en Ikkevedtagelse af aarlige Finantslove, samtidig med en Ikkevedtagelse af en midlertidig, og det er altsaa et uforudset Tilfælde. Men, siger den høitærede Minister, naar nu pludselig Fordringen stilles om Parlamentarisme, og som Følge deraf Finantsloven sprænges, og der ingen midlertidig Finantslov vedtages, indtræder det uforudset Tilfælde, som nu er indtraadt, og i hvilket man ikke blot er udenfor Grundlovens Ord og udenfor samtlige dens Forudsætninger, og hvor ingen positiv Bestemmelse findes om, hvorledes Regjeringen skal bære sig ad, og naar en Regjering da gjør det, som denne Regjering har gjort, ja saa er den ganske vist udenfor Grundloven, men man er overhovedet udenfor Grundloven, men man har altsaa ikke brudt Grundloven. Det er, tror jeg, en korrekt Fremstilling af den Tankegang, som blev fremsat fra den høitærede Ministers Side, og som jeg ogsaa har hørt fremsat andet Steds fra. Jeg vil deraf først notere at den høitærede Minister altsaa tilstaar, at Ministeriet er udenfor Grundloven. Ja, jeg forstaar meget godt og veed meget godt, at der er Forskjel paa at være udenfor Grundloven og at bryde Grundloven; men at vi ere udenfor Grundloven, det tilstaar Regjeringen, og jeg antager, at Regjeringen anser det for sin Pligt at føre Samfundet hurtigst muligt udenfor Grundloven igen, og dersom den ikke kan det, men den indser, at en anden Regjering bedre kan gjøre det, at den da vil vige sin Plads; thi det er jo givet, at intet Land i Længden kan taale at være udenfor den givne Retstilstand, og allermindst kunne vi taale det. Men det er ikke vigtigt, at vi kun ere udenfor Grundloven, og at Regjeringen ikke har brudt den, og jeg tror ogsaa, at Regjeringen selv vil komme til Erkjendelse deraf. Imidlertid gjorde den høitærede Minister en anden Bemærkning, som jeg vil